

Op 22 december moesten we naar het “verre” Buggenhout.
Het gevoel van de coach die ochtend was niet echt schitterend, iets beter dan de dag voordien maar met de lange dag in het verschiet wist ie niet of hij zou volhouden, ook Marleen liep al langer met snot en zo rond.
Een vijf minuutjes later, de telefoon rinkelde, de coach nam op.
Een hese stem aan de andere kant, hallo, het is hier Maxim.
Ik heb een zere keel en koorts.....
De dag startte dus, hmm, niet zo goed.

Dan maar naar de bakker, ook nog efkens tanken en dan Margo gaan oppikken.
Een uurtje later waren we op bestemming. Ook Bram was al aanwezig.
Margo en Bram waren de enigen van Eikenlo die in de voormiddag moesten spelen, de anderen mochten lekker uitslapen.

Gelukkig speelden zowel Margo als Bram uitstekend.
Margo won al haar wedstrijden en nam voor de vierde keer op rij het goud mee naar huis.
Margo ondervond wel dat enkele tegenstanders sterker aan het worden zijn.
Door gefocust te blijven spelen liet zij zich echter niet verrassen.
Ook Bram ging vlot door maar in de halve finale kwam het tot een thriller met als tegenstander Eloime Bossuwe, het werd twee maal 21-20 voor Bram.
De finale tegen Jarne Van Herreweghe was al even spannend, hoewel Bram in de tweede set werd weggespeeld kon hij voor de beslissende derde set toch nog opgepept worden .
Lange rally's volgende elkaar op en beide spelers stonden meermaals na te hijgen. Nu was het Bram welke met een 20-21 verloor, eventjes volgde de ontgoocheling maar dit ging al snel over.

Na de middag was het de beurt aan Axelle, Celine, Eva, Hanne, Lore en Rani.
Axelle speelde één van haar sterkste tornooien en toch verloor zij al haar wedstrijden.
In de eerste wedstrijd startte ze nog wat twijfelend maar in haar tweede partij tegen Linh Eliano vielen er aan de kant meerdere mondjes open en werden er grote ogen opgezet.
“Was dit Axelle?” hoorde ik hier en daar luidop denken.

Axelle verloor die partij met 21-18, 18-21 en 18-21.
Voor deze wedstrijd verdiende Axelle twee duimen.

In haar derde wedstrijd tegen Hanne volgde er eventjes een kleine decompressie, maar nadien tegen Margot Coussaert was het weer van dat. Waar Axelle enige weken terug door Margot compleet werd weg gespeeld was dit nu zeker het geval niet. Met momenten kreunde Margot maar zij begaf net niet, met een 18-21 en 19-21 moest Axelle zich gewonnen geven. En niettegenstaande Axelle geen enkele wedstrijd gewonnen had was zij erg tevreden van haar namiddag, en zij niet alleen, ook pa en ma waren wreed content.
En dan was er Hanne, zij begon sterk aan het tornooi. Op terrein 9 (onthoud dit nummer) won zij tegen Linh Eliano de tweede set met 21-23. Maar eer de derde set kon beginnen werd een vergissing vastgesteld, er mochten geen verlengingen worden gespeeld en het was de tegenstander welke als eerst 21 punten had samen gespeeld en zo de wedstrijd met 2-0 won, dus geen derde set.
Hanne won dan van Axelle maar daarna ging het bergafwaarts met Hanne... Zat zij soms al te denken aan het zalig niets doen in de vakantie? Wie weet.
Feit was dat de coach de vlam niet meer in de pan kreeg.
Voor haar sterke start van haar tornooi verdient Hanne toch nog een klein duimpje van haar lievelingsdiertje.
Celine op haar beurt kon ook haar focus niet over het hele tornooi vast houden, ook zij was soms afwezig, misschien was zij met haar gedachten al bij de kerstcadeautjes.
Celine won wel één wedstrijd en ook zij verdient dus een klein duimpje.

En dan is er nog de speelse Lore, ook hier is er nog veel werk weggelegd voor de coach.

De eerste wedstrijd verloor ze in drie sets, de derde set werd 20-21.

Man, man, die 21-20 en of 20-21 kwamen toch veel voor in het verloop van dit tornooi voor onze spelers. De tweede wedstrijd won Lore maar haar sterkste prestatie betrof de tweede set tegen Arline Vandeveld, eigenlijk eerder het tweede stuk van die set toen de coach nog maar eens trachtte om haar uit haar droomwereld te halen.

En het was gelukt, want het werd stil op de bank bij de tegenstander toen de ruime voorsprong van Arline verdween als sneeuw voor de zon. En het kwam niet omdat Arline slechter begon te spelen maar omdat Lore plots overal op het veld leek te zijn en dan ook nog de kansen afmaakte. Arline was opgelucht toen zij bij een 20-16 haar matchpunt kon verzilveren.

Ma en Pa DE PREST stonden voor de derde keer met hun mond vol

En toch konden de duimpjes niet altijd naar boven gericht zijn.

Als er één iets een dikke duim naar beneden verdiende dan was dit terrein 9.

Er was dat geval met Hanne in haar eerste wedstrijd.

Op dat zelfde terrein speelde Felien Botte (Brakel) op een wolk en stond zij dik aan de leiding toen het noodlot toesloeg, een zwaar verzwikte enkel was het verdict.

Nadat de licht zieke Eva toch vlot haar poule had gewonnen kwam zij in de halve finale uit tegen Lotte De Rijcke, jawel op terrein 9.

Tijdens deze partij viel Eva plots ten gronde en greep naar haar voet.

Eva kwam er met de schrik vanaf en kon verder spelen.

Na de kampwissel kwam na een rally de voet van Lotte nogal hard neer op de grond, haar gezicht vertrok direct van de pijn en Lotte greep naar haar dij. Het was onmiddellijk duidelijk dat dit ernstig was en zo moest Lotte de wedstrijd staken

En het moet gezegd dat Lotte op dat ogenblik sterk aan het spelen was tegen Eva.

De finale tegen Lena Libbrecht werd gewonnen door Eva, dit na een spannende wedstrijd. Ook voor Eva hebben we een geschikte duim gevonden.

Rani mocht als allerlaatste haar wedstrijden aanvangen, vijf stuks.

Na de vier wedstrijden van de dag voordien had Rani last van meerdere stijve spieren.

De coach vroeg aan de mama of zij geen olie bij had, liefst warme olie.

Natuurlijk, de olie van mijn auto is nog warm was de reactie.

En Rani kon het weerom niet laten... de eerste wedstrijd, de eerste set verloor zij, hoe kan het ook anders met 20-21.

En dat deed zij dan nog eens netjes over in de laatste wedstrijd in de tweede set.

Voor het overige speelde Rani wisselvallig, vooral tegen de reekshoofden

wist zij geen antwoord te vinden op de aanvallen. Rani verdient echter

ook wel een duim, dit voor de inzet en ook om zelfs in haar laatste wedstrijd,

heel laat op de avond nog te trachten om een derde set uit de brand te slepen.

Al dik zeven uur gepasseerd toen we konden aanzetten naar huis.

En het lot was ons niet goed gezind, hoeveel keer we dat op onze weg naar huis gezien hebben weet ik niet meer.

Zo werd het 20.30 Hr toen we in Eeklo aankwamen, het was toen hoog tijd voor een lekker bakje

Voor allen een goed eindejaar en wij wensen een spoedige herstel aan Botte Felien en Lotte De Rijcke.

De Coach, R.C.

